

Радиятъ се разлага, но не толкова бързо, колкото ти си мислишъ. Пресмѣтнато е, че ако имаме единъ килограмъ радий, той за 1580 години ще остане на половина — 500 грама, поради това, че се разлага. Следъ нови 1580 години отъ нашите 500 грама ще останатъ 250 грама, следъ нови 1580 години — 125 грама и т. н. Значи, времето за пресполовяване на радиум е 1580 години. Различните радиоактивни елементи (тѣ сѫ около 40) иматъ различно време за презоловяване — едни по-дълго, други по-кратко. За нѣкои то е хиляди и милиони години, за други — само нѣколко секунди. Скоростта, съ която се разпадатъ отдельните радиоактивни елементи, е постоянна. Тя не може да се промѣни отъ никакви земни сили или отъ действието на човѣка.

Ти бѣ ме попиталъ, защо радиумъ не се е свѣршилъ, щомъ се разпада. Вѣрвамъ, че вече можешъ да се досѣтишъ и самъ да си отговоришъ на тоя въпросъ: радиоактивните елементи при своето разпадане се превръщатъ едни въ други; по-тежките се превръщатъ въ по-леки. Въ тоя редъ, въ тая стълба е и радиумъ. Той се получава отъ по-тежкия радиоактивенъ елементъ *уранъ*, при разпадането на последния. Въ земята се на мира по-голямо количество уранъ и неговото разпадане става по-бавно. Неговото време за презоловяване е 50 милиона години. Така че, въ земята има още запаси, отъ които ще се получава и въ бѫдещи времена радиумъ. Все пакъ, въ края на краищата, щомъ отъ нѣщо се взема, ще се свѣрши. Нѣкога, следъ милиарди години на земята нѣма да има радиоактивни елементи. Самиятъ радиумъ при своето разпадане дава други радиоактивни елементи, докато най-после се получи единъ траенъ, *нерадиоактивенъ* елементъ.

— Кой?

— Олово — познатиятъ на всички ни най-обикновенъ елементъ.